

Potměšilý host - Hana Hegerová

G
Jsou čtyři ráno nebo víc.
Jsem vzhůru, koukám na měsíc, anebo dolů do ulic,

Hmi
kde lampy bloudí.

A
Snad je to jedna z nočních můr,
G D A G
co vidím, to je soudní dvůr a ten mě teď soudí.

G
Soud rána, to je nespavost
a notně potměšilý host
Hmi
je seriózní na výsost, a tak mě teď soudí.

A G
Já ale kuráž posbírám a řeknu: všechno popírám.
D D4sus D
Jen ať si mě soudí
G A4sus A
ať mně klidně soudí, já se nepřiznám.

A/D D
Soudí tady mou nápadnou růž.
Emi
Dnes mě soudí kdejaký náhodný muž,
A4sus A
že chci stále jen dávat i brát,
A4sus A
že mám v úmyslu žít, jak se dá.
D
V proudů dní míjejících,
Hmi Emi
občané přisedící, k tomu já se vám
G D
nikdy nepřiznám, já se nepřiznám.

Mí milí asi nevědí,
že slouží službu medvědí,
že v roli svědků povědí, že mám ráda třeba růže.
I to, že ještě radši spím a ve snu často zabloudím
k vůni mužské kůže, to mi nepomůže.

Co napůl je, chci docela.
Chci vstát jak ptáci z popela a dělat, co se nedělá.
A za to mě teď soudí.
Chci v kádi světa hledat špunt.
Když na huntě jsem, poznám hunt.
A v zlatě jeho kontrapunkt,
proto nezabloudím,
a tak se nepřiznám.

Soudí tady mou...

Ten soud mi říká: Už to vzdej,

jen na sebe podívej a za pravdu nám dej,
že jsi pěkný ptáček.
Jen pohleď na svou minulost
a pochop, že v nás hárá zlost,
tak požádej nás o milost
a začni s pláčem.

Já koukám vzhůru na měsíc
a taky dolů do ulic a sama sebe slyším říct:
nejsem z těch, kdo loudí.
Už nechte dalších průtahů.
Jsem vinna v plném rozsahu.
Hlasům, co mě soudí,
já se přiznávám.

Soudí tady mou nápadnou růž.
Dnes mě soudí kdejaký náhodný muž,
že chci dávat i brát,
že mám v úmyslu žít jak se dá.
V proudů dní míjejících,
občané přísedící, k tomu já se vám
plně přiznávám, já se přiznávám.